Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

15 Lira

CİLT 2

4 RENKLİ OFSET BASKILI
GENEL KÜLTÜR HAZİNESİ •
20.Yüzyılın öyküleri • Buluşlar

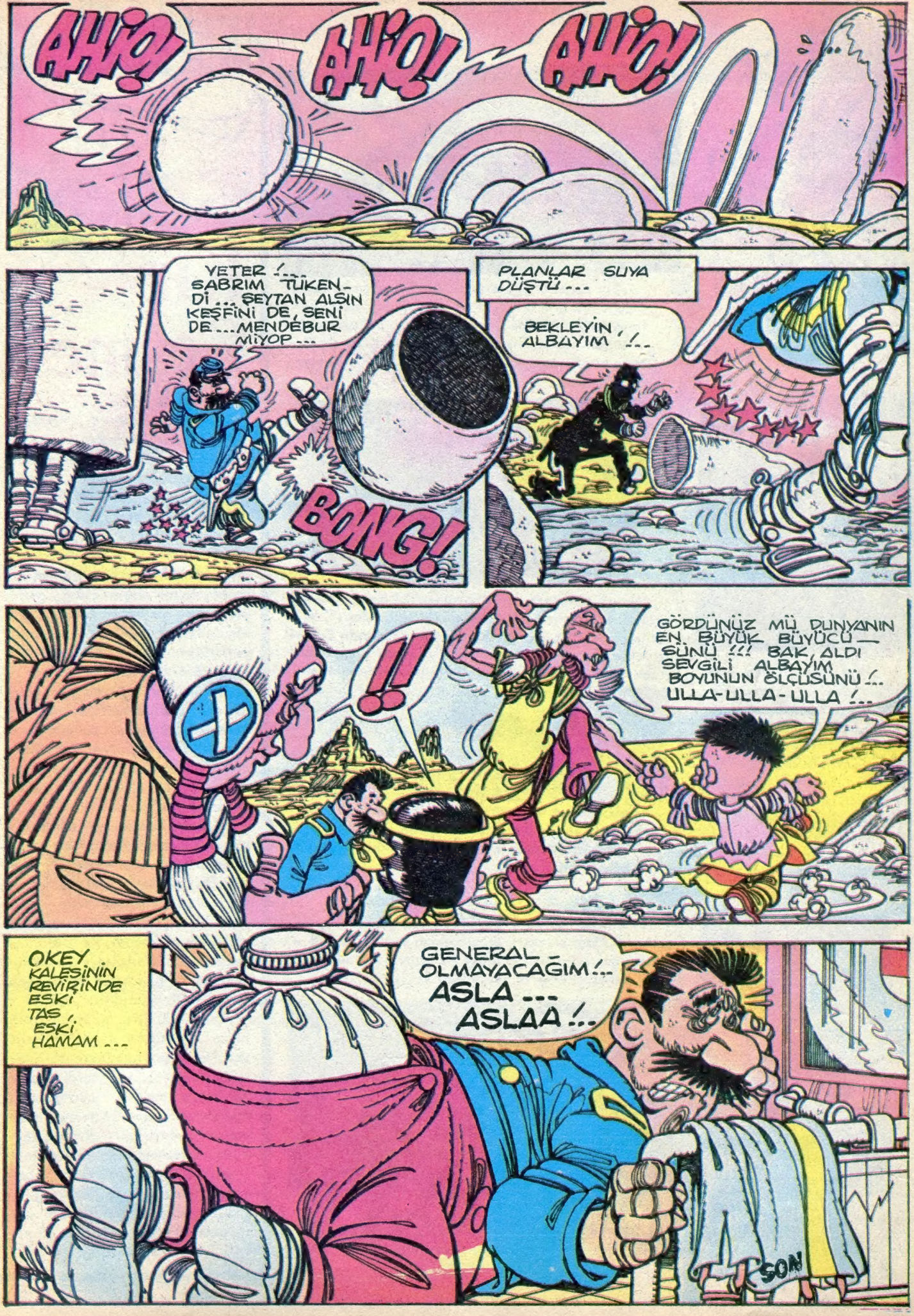
AHİÇ!
AHİÇ!
AHİÇ!
YETER !.... SABRIM TÜKENDİ ... ŞEYTAN ALSIN KEŞFİNİ DE, SENİ DE ... MENDEBUR MİYOP ...
BONG!
PLANLAR SUYA DÜŞTÜ ...
BEKLEYİN ALBAYIM !..
!!
GÖRDÜNÜZ MÜ DÜNYANIN EN BÜYÜK BÜYÜCÜSÜNÜ !!! BAK, ALDI SEVGİLİ ALBAYIM BOYUNUN ÖLÇÜSÜNÜ !.. ULLA-ULLA-ULLA !..
OKEY KALESİNİN REVİRİNDE ESKİ TAS, ESKİ HAMAM ...
GENERAL - OLMAYACAĞIM !.. ASLA ... ASLAA !..
SON

GARİP AMA GERÇEK!

Tıp operatörlüğünün çok eski bir geçmişe sahip olduğu anlaşılmıştır. Çin'de bulunan bir insan kafatasının burun ameliyatı geçirdiği anlaşılmıştır. Milâttan çok önceleri Mısırlıların ve Kızıl derili - lerin estetik operasyonlar yaptıkları bugün meydana çıkmıştır.

Yeni Cale·onia takım adalarından Numea'ya gönderilen bir paket bütün ada halkının dikkatini üzerine topladı. Paket İsviçre'nin Bonneval şehrindeki gençler tarafından bu ada çocukları için gönderilmişti. Pakette şimdiye kadar hiç kar görmemiş olan Numea halkını çok memnun eden bir " Kardan Adam " vardı.

Yüzyıl kadar önce İngiliz mühendisi Henry Bessmer tarafından bulunan, çelik yapımında kullanılan, "kon - vertisör" denilen aygıtlar hala kullanılmaktadır. Bu aygıt yüksek fırında çıkan erimiş demir madenini karbonla - yarak istenilen nitelikteki çelik haline getirmektedir.

Alaskadaki petrol kaynaklarını işleten şirketler buraya gönderdikleri tankerlerin burunlarını takviye etmeye başladılar. Böylece tankerler bir tür " buz kıran " haline gelmektedir.

Tayland'da Mayıs ayında büyük törenlerle tarım bayramı kutlanmaktadır. Tören başkanı süslü kutsal ö - küzlerin çektiği altın bir saban ile sarayın önünde belirli biryeri sürmekte ve verimli bir yıl istemektedir.

GÜLTEN DAYIOĞLU'NDAN

Gökçen Kız Çeşmesi

Harman zamanıydı. Köydeki tüm çocuklar, ana babalarına yardım ediyorlardı. Kimi harmanda döven sürüyor, tarladan buğday sapı taşıyor, kimi de çalışanlara köyden yemek getiriyordu.

Gökçen kız, sakattı. Bacakları tutmadığı için, ayağa kalkamıyordu. Sokaklarda ellerine daya - narak, sürüne sürüne gidip geliyordu. Hiç bir işe yaramadığı için köyde kalıyordu. Gün boyunca yalnızlıktan bunalıyor, ikide bir sakatlığını düşünüp dertleniyordu. Ana babası ve kardeşleri, güneş doğmadan evden çıkıyor, tarlaya, bahçeye ya da harman yerine çalışmaya gidiyorlardı. Gökçen kız, güneş batıncayadek, yarı aç yarı tok, onların köye dönmelerini bekliyordu.

Annesi, kızının bu durumuna çok üzülüyordu. Birgün ona harmandan bir demet buğday sapı getirdi: "Bunlarla sepet ör. İşsizlik can sıkar. Bunalır insan. "dedi. Gökçen kız, önce annesinin sözlerine aldırmadı. Sonra birgün, buğday saplarını alıp, evin önündeki gölgeliğe oturdu. Buğday saplarından süs eşyaları örmeyi, küçükken ninesinden öğrenmişti. Ninesi: "Ayakların yoksa ellerin var. Birşeyler yap. Çevrene yararlı olmaya çalış." derdi. Gökçen kız o zaman acı acı güler : "Sakat bir kızım. Çevreme nasıl yararlı olabilirim?" diyerek içini çekerdi. Ama yine de ninesinin öğrettiklerini ilgiyle izler, çabucak kavrayıp uygulamaya girişirdi. Mısır gömleğinden seccade ve sepet örmeği de öğretmişti ninesi. Fakat köyde bu tip el işle-

MASALLAR

riyle kimse ilgilenmezdi. Herkes Gökçen kızın yaptıklarına gülüp geçerdi...

Gökçen kız o gün, istekle işe başladı. Buğday sapından minicik bir süs sepeti ördü. Başaklı saplardan, güzel bir nazarlık yaptı. Sonra eserlerini sokak kapısının tokmaklarına astı. Ve yeniden, başka bir biçimde, sepet yapmaya koyuldu.

Bir süre sonra, yoldan geçen bir otomobil, Gökçen kızın önünde durdu. Mavi gözlü sarışın bir kadın, güler yüzle Gökçen kıza bakıyordu. Gökçen ona sıcak sıcak gülümsedi... Kadın arabadan inip yanına geldi. Yere çömeldi. Onun sepet örüşünü izlemeye başladı. Gökçen kız, sepeti bitirince:

-Sevdinse al, senin olsun, diyerek kadına uzattı. Kadın yabancıydı, onun sözlerini anlamadı. Gökçen kız, başını kaldırıp arabaya baktı:

-Yoksa sen gezgin misin?

Kadın ona kendi diliyle birşeyler söyledi. Fakat Gökçen kız da onun dediklerini anlamadı:

-Anlaşılan yabancısın. Ve de bu minik sepeti beğendin. Diye gülümsedi. Sonra sepeti kadına verdi. Yabancı kadın, parmağıyla işaret edip, kapı tokmağındaki nazarlığı da istediğini belirtti. İlgi görmek, Gökçen kızı sevindirmişti. Hiç düşünmeden nazarlığı alıp gezgin kadının eline tutuşturdu.

Kadın sevinerek arabaya gitti. Sonra para çantasıyla geri döndü. Gökçen kız:

-Para istemez, armağanım olsun, dediyse de kadın zorla, avucuna iki buçuk lira sıkıştırdı. Sonra saçlarını okşayarak çekilip gitti. Gökçen kız, araba gözden kayboluncaya dek ona el salladı.

O günden sonra Gökçen kız, yalnızlıktan ve can sıkıntısından kurtuldu. Gün boyunca, buğday saplarından ve mısır gömleklerinden sepetler, seccadeler ve nazarlıklar örüyordu... Köylerinin yakınında tarihi bir kalıntı vardı... Oraya sık sık yabancı gezginler geliyordu. Gökçen kız, elişlerini yol kavşağına sergiliyordu. Bir yandan örüyor, bir yandan da yaptıklarını satarak, para kazanıyordu... Günden güne, eli işe daha çok yatkınlaşıyordu. Sepetleri, mavi boncuklarla süslüyor, yeni yeni buluşlarla, her gün ortaya daha güzel eserler çıkarıyordu ... Gezginlerin kimi resmini çekiyor kimi de elini sıkarak, onu eserlerinden ötürü kutluyordu.

Gökçen kız o yaz, çok para kazandı. Sakatlığını düşünüp dertlenmeye fırsat bulamıyordu artık.

Ertesi yaz, Gökçen kız ile birlikte, başka çocuklar da el işi yapmaya başladılar. Gezginler için, sepet, seccade, nazarlık, araba süsü kemer... örüyorlardı. Gökçen kız hepsine yol gösterip yardım ediyordu.

Böylece bir kaç yıl geçti... Gökçen kızın yol kavşağındaki küçük sergisi, şimdi büyük bir dükkan olmuştu. Dükkan, elişleriyle doluydu. Tarihi kalıntıları görmeye gelen gezginler, dükkana uğramadan geçip gitmiyorlardı. Satıştan elde edilen paranın bir bölüğünü çocuklar alıyor; bir bölüğü de köye kalıyordu... Bir süre sonra bu paralarla, elektrik üretici alındı. Köylüler, petrol lambasından kurtulup elektrik ışığına kavuştular. Daha sonra karşı yamaçdaki kaynaktan, demir borularla köye içme suyu getirildi, ve köy meydanına güzel bir çeşme yapıldı...

Bütün bunları köye, Gökçen kız sağlamıştı. Köy halkı bunu biliyordu. İlk adımı o atmış, köylüye kazanç yolunu o açmıştı. Köylüler bu nedenle yeni çeşmeye, "Gökçen kız çeşmesi" adını koydular... Yolunuz düşerse bir gün, "Gökçen Kız Çeşmesi'nden beliki siz de bir tas su içersiniz...

TENTEN'in MACERALARI

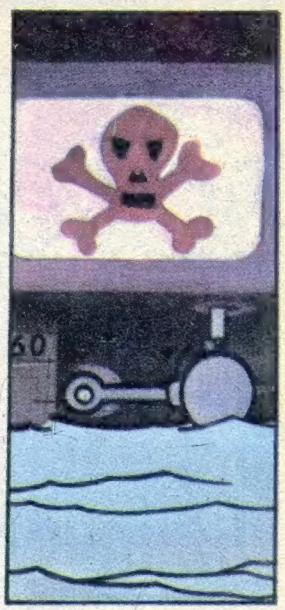

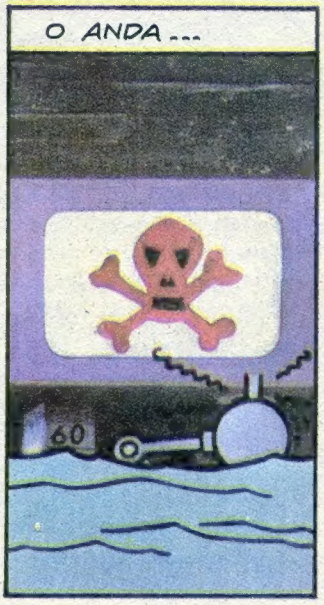

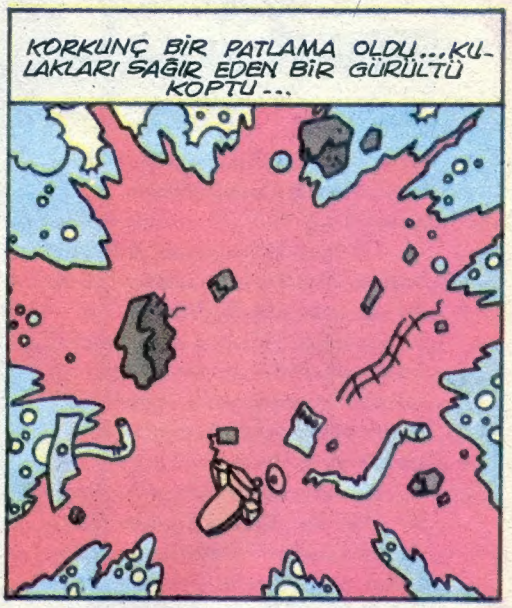

Köpek balıklarına karşı

18

Tonton ve arkadaşları, Denizaltı müzesinden dünya'nın en büyük incisini çalan soyguncularla çarpışırlar. Soyguncuların çeşitli tuzaklarından kurtulan kahramanlarımız bir denizaltıyla su üstüne çıkarlar...

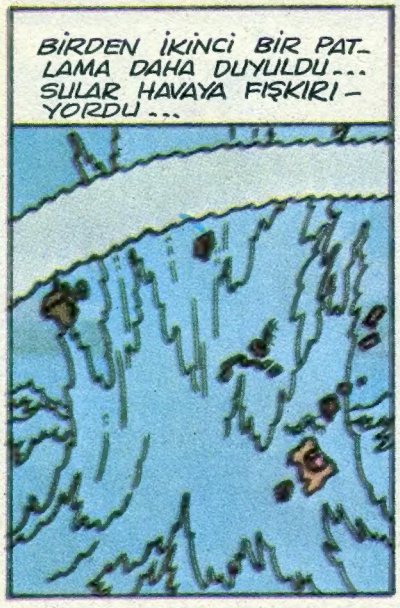

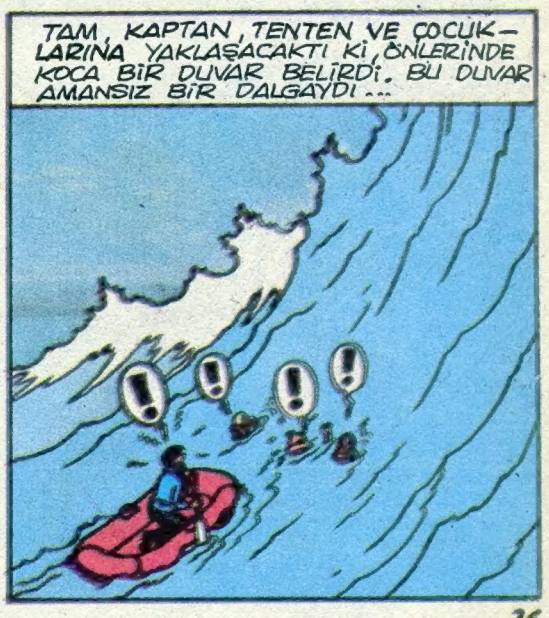

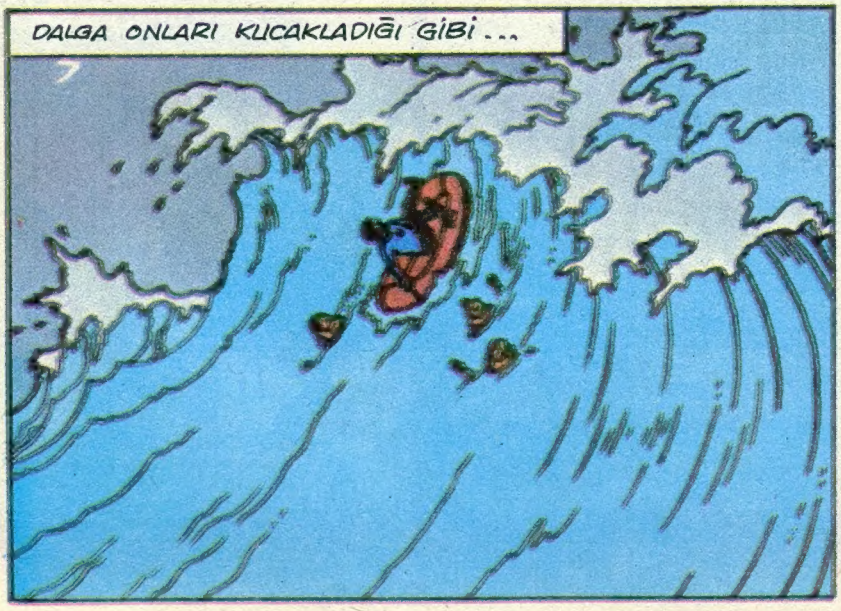

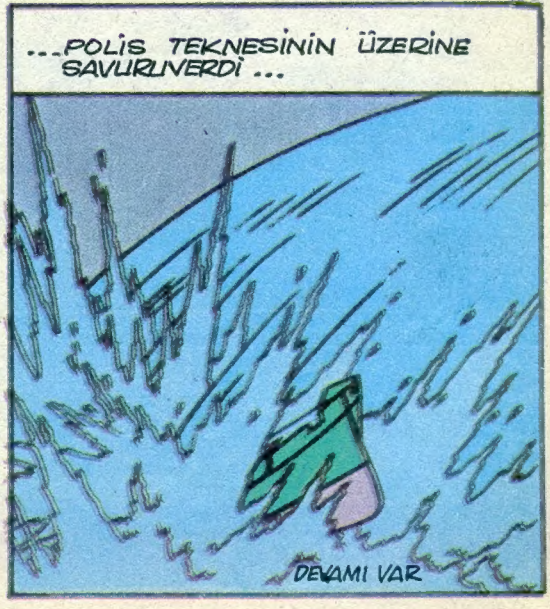

GÖKYÜZÜ VE İNSAN

1) 1937 nin mayıs ayın - da Almanların Hinden · burg adlı zeppelini, iniş sırasınaa ateş aldı.

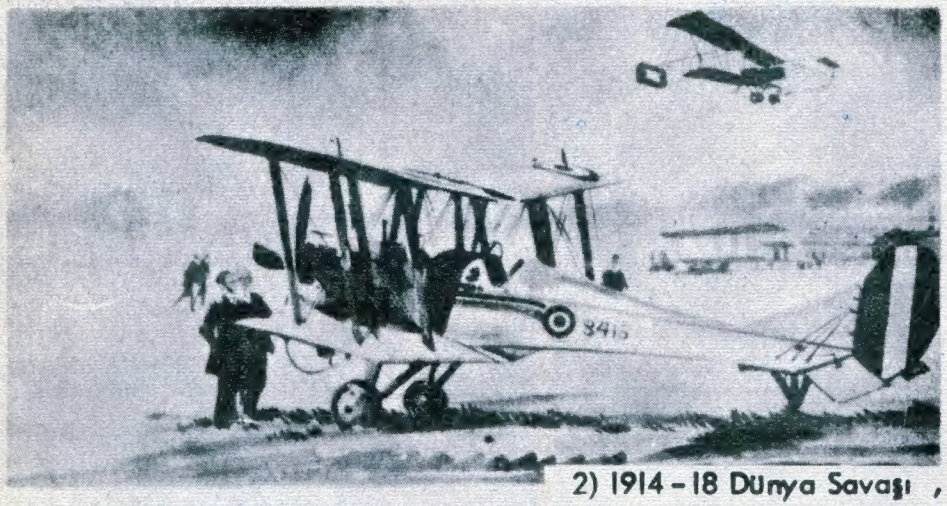

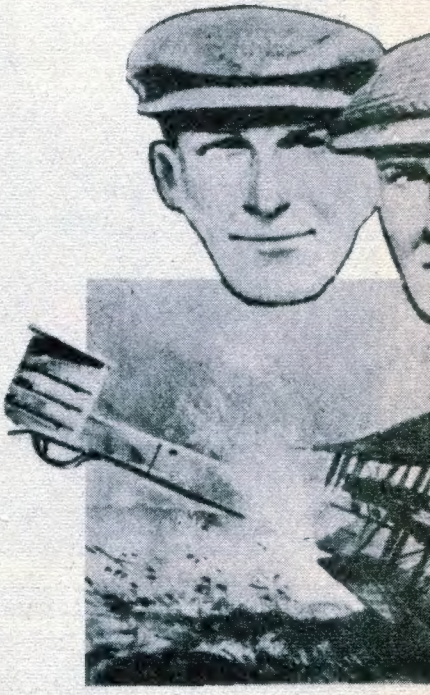

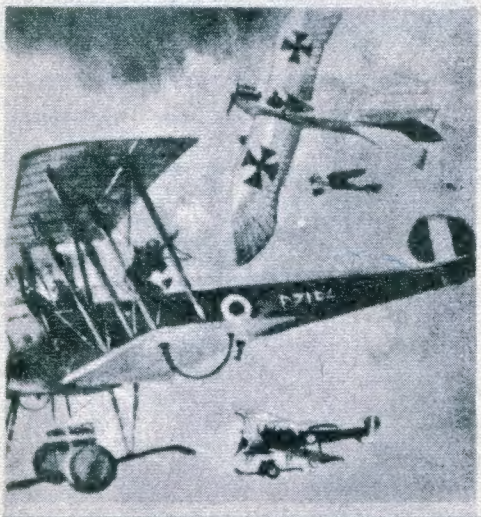

2) 1914 - 18 Dünya Savaşı, Uçak endüstrisi'nin geliş - mesine yol açtı. Yukarıda- ki resimde Fransaya inen ilk İngiliz uçağını görüyor- sunuz.

Uçaklar önceleri arazile- rin incelenmesi için kulla- nıldı, ancak makineli si - lâhların yapılmasından son- ra, onlar da savaşlara ka - tıldılar.

Alttaki ve yandaki resim - lerde, ilk savaş uçaklarını görüyorsunuz.

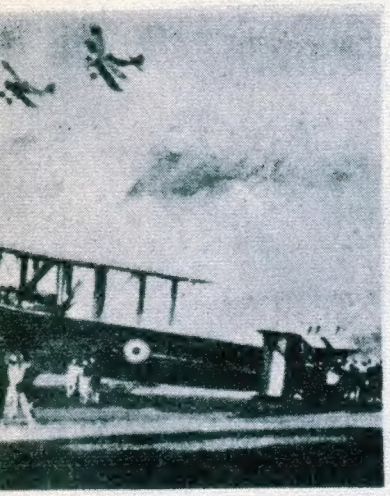

3) Yukarıda ve yanda resimlerini gördükleriniz, İngilizlerin ilk, uzun mesafe uçan bombardıman uçaklarıdır. Yukarıdaki, 1918 de Handley Page tarafından inşa edilen V/1500 tipli uçaktır.

1919 un haziranında Vickers Vimy Atlantiği geçti (sol) Pilotları : John Alcock ve Arthur Brown yönetiminde.

4) İlk pilotlardan üçü: Jim Mellison, karısı Amy ve Alan Cobham. Her üçü İngiltere ile Avustralya arasında uçmuşlardır.

5) Amy Mollison da kadın olmasına rağmen çok usta bir pilot olduğunu, Avustralya ya tek başına uçtuğu zaman ispatlamıştır.

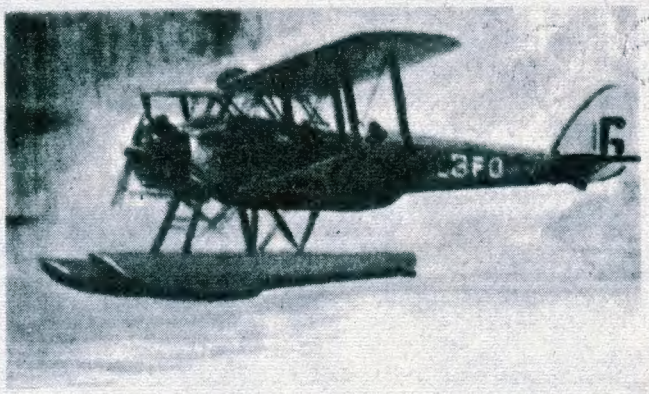

6) 1933 te, Jim ve Amy Mollison, yukarıda gördüğünüz D. H. Dragon uçakları ile Atlantiğe açılmışlardır. Sonradan sir ünvanını alan Cobham Thames nehri üzerinde deniz uçağı ile gezinmiştir.

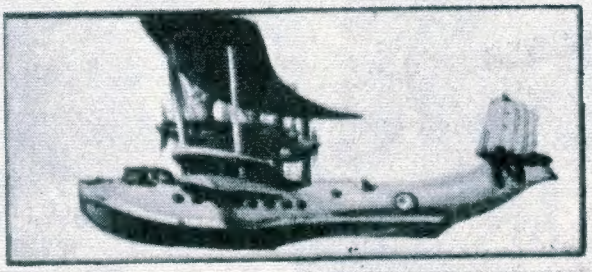

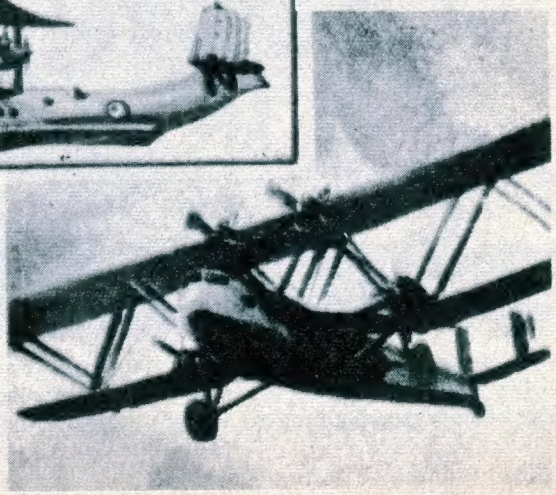

Cobham'ın, Afrika'nın Hava Yolları haritasını çizmek için kullandığı uçak (üstte).
(Yanda): 1930 lardan Hannibal tipi bir uçak...

•Devamı var•

ÖZET :
Kılık değiştiren Teğmen, Huron yerlilerinin kampına sızıp Alice Munro'yu kaçırmak ister. Mağarada bir ayı ile yüz yüze gelir... VE AYI ONUNLA KONUŞUR.

1. Ayı, maskesini çıkarıp da altından avcının sırıtan yüzü çıkınca, teğmen şaşkınlıktan dona kaldı. Avcı, herkesin bir yana dağılıp, aramaya giriştiğini anlattı. Ancak bu arada Uncas esir düşmüştü. Avcı da bir ayı postu çalıp onu aramaya girişmişti.

2. Teğmen hemen ilerleyip içeri mağraya girdi ve Alice'i buldu. Zavallı kız, yüzü gözü boya içindeki teğmeni önce tanımadıysa da, sonradan sevinçle boynuna atıldı. Ama, bu sevinç kısa sürecekti. Birden korkunç bir nara işittiler. Hain Magua, başka bir kapıdan içeri girmişti.

3. Derken, Magua'nınkine eş bir nara patladı ve ayı yerliyi kıskıvrak yakaladı. Magua, bütün çabasına karşın, kendini bu çelik kollardan kurtaramadı ve yere yığılıp kaldı. Avcı öbürlerine yol gösterip, David Gamut'un yanına gö - türdü. Şimdi sıra Uncas'ı kurtarmaya gelmişti. Oradan da, Delaware'lerin kampına gidip Cora'yı kurtaracaklardı.

4. Bu garip kılıklı dörtlü ne yapacaklarını düşünürlerken, müzik öğretmeni son derece cesur bir fikir ileri sürdü. "Huronların arasına en kolay ben girebilirim." dedi. "Uncas'ın bağlı olduğu çadıra süzülüp onun yerini alırım. O da benim kılığıma bürünür. Sabahleyin Huronlar yaptığımızı keşfedince, bana bir şey yapmazlar, çünkü beni çok aşağı görüyorlar. Siz de kolayca kaçabilirsiniz."

MOHİKANLARIN SONU

5. Sabah olunca, Uncas yerine David Gamut'u bulunca yerliler öfkeden deliye döndüler. Bu arada Magua da kendini kurtarmış, adamlarının yanına gelmişti. Her iki avını da elinden kaçırdığı için kuduruyordu. Ama o kurnaz kafasında yeni bir tasarı yapmıştı. bile. "Gelin, savaşçılarım!" diye bağırdı. "Delawarelerin kampına gidiyoruz. Belki öbür avımızı elimizden almalarını engelleyebiliriz!"

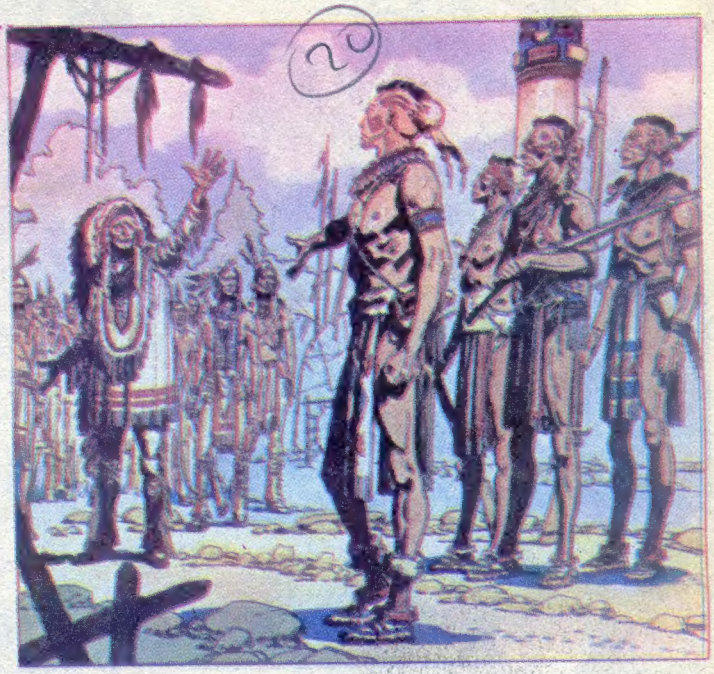

6. Magua, Delawarelerle bir dostluk anlaşması yapmış, buna karşılık da Cora'yı onlara vermişti. Şimdi onu geri istiyordu. İki kabile arasında bir barış vardı ama, Delawarelerin şefi, Magua'nın ne denli kötü olduğunu bilirdi. Magua sakin bir sesle soruşturmasına başladı. Esirlerinin sağlık durumu nasıldı? Yakınlarda başka solukyüzlüler görmüşler miydi? Şefin sözlerini duyunca sevinçten deliye döndü. Hawkeye ve öbürleri, sabahın ilk ışıklarında yerlilerce yakalanmışlardı.

7. 8. Huronların şeytan şefi, bütün esirlerin ona tartışmasız teslim edileceğini sanıyorsa, çok yanılıyordu. Solukyüzlüler getirildi, arkasından da savaş davulları çalmaya başladı. Derken ortaya çok süslü, yüce bir adam çıktı. Ortalıkta bir fısıltı dolaştı: TAMENUND! Magua da, bu çok ünlü adı duymuştu. Tamenund o çevrenin en akıllı, en dürüst yaşlısıydı. Şef, "Ey yüce Tamenund, ulu babamız!" diye bağırdı. "Sen herkesten akıllısın. Bize ne yapacağımızı söyle." Delawareler, Tamenund ne derse onu yapacaklardı.

Devamı var

İŞTE BİRİSİ... ONDAN ÖĞRENEBİLİRİZ!
NE OLUYOR, ROCK?.. NİÇİN KİMSE GÖRÜNMÜYOR?..
SİSİN GÖZLERİ, MATMAZEL, GERİ DÖNDÜLER...

HADİ, ROCK, AÇIKLASANA...
BIRAK ONU, BİR ŞEY KOPARAMAYIZ. KORKUDAN ÖLDÜĞÜ GÖRÜLÜYOR...
BU HAFTALARDIR SÜRÜYOR... DAHA DA SÜRERSE HERKES ADADAN AYRILACAK. BEN VE BABAM YALNIZ KALACAĞIZ...
İÇİNİZ RAHAT ETSİN. ŞİMDİ BİZ BURADAYIZ. HERŞEY DEĞİŞECEK...
ŞATONUN NEŞELİ BİR GÖRÜNÜŞÜ YOK! İÇİNDE HAYALETLER OLMALI. SİZ BU DENLİ GÜZEL OLMASAYDINIZ BURANIN BİR BAYKUŞLAR İNİ OLDUĞUNU SÖYLERDİM...
KORKMAYINIZ, BİLL... BÜTÜN MODERN KONFORUMUZ VAR. ÇOK BEĞENECEKSİNİZ... VİSKİ STOKUMUZ DA BULUNUYOR...

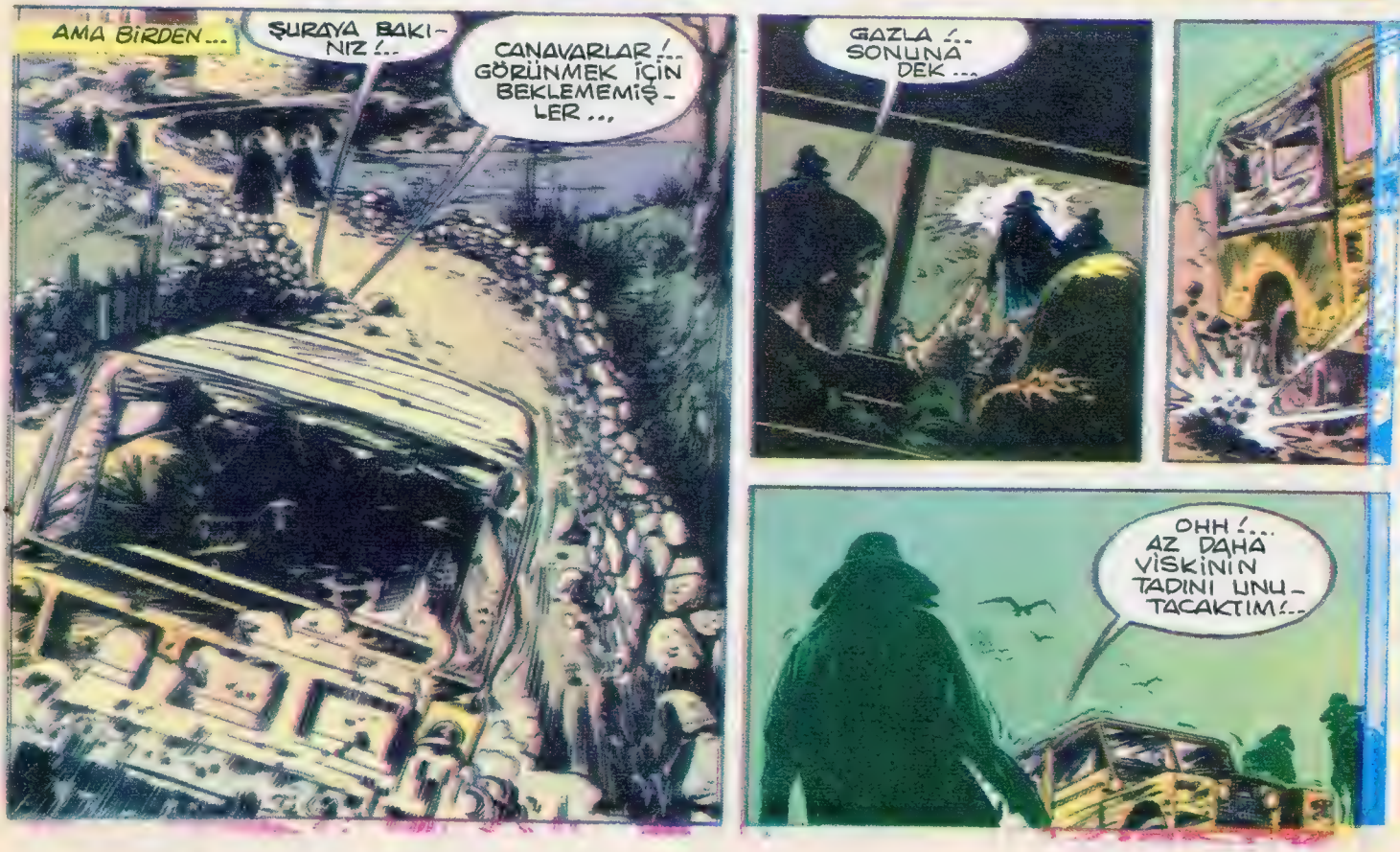
AMA BİRDEN...
ŞURAYA BAKINIZ!..
CANAVARLAR!... GÖRÜNMEK İÇİN BEKLEMEMİŞLER...
GAZLA!.. SONUNA DEK...
OHH!... AZ DAHA VİSKİNİN TADINI UNUTACAKTIM!..

ZAR GÖRDÜĞÜM İÇİN MEMNUNUM, OFESÖR... UZUN ZAMANDAN BERİ...
ADI... GÖRÜ- Z...
HATIRLIYOR MUSUN, BA- BA, KOMUTAN MORAN!...
MORAN?... ÖH... HA, EVET...

ANDI... BENİM GİBİ LMEKTE OLDUĞU- SANIYORUM...

İNSAN KENDİNİ BİR CENAZE YEMEĞİNDE SANIYOR. YALNIZ ÖLEN BİLİNMİYOR...
DOĞRUSU PROFESÖRÜN BİR- ŞEYİ VAR... TIPKI HAFIZA- SINI YİTİRMİŞ GİBİ...
BU PEK GARİP BİR YEMEK OLDU...

BABANIZIN DAVRANIŞINI PEK TUHAF BULUYORUM... HASTA OLMASIN...
OLAYLARIN BAŞ- LANGICINDANBERİ BÖYLE. BİR YABAN- CI GİBİ GÖRÜ- NÜYOR, HEP...

BEREKET VERSİN Kİ HAYATTA İYİ ANLAR VARDIR... BURADA EMEK- LİYE AYRILMIŞ VAMPİR- LER YURDUNDA BİLE...
ÇALIŞMALARINIZDAN SÖZ ET- MEK İSTER MİSİNİZ, PROFESÖR?
ÇALIŞMALARIM MI?.. ÖH... PEK KARIŞIK... HİÇ ANLAYAMAZSINIZ... ÇALIŞMALARIM!...

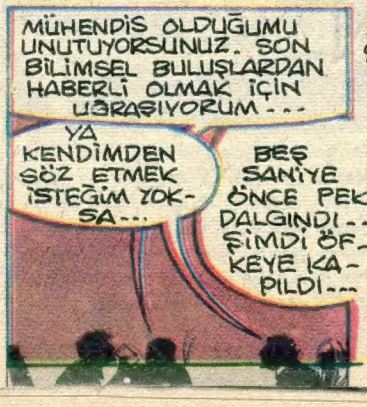
MÜHENDİS OLDUĞUMU UNUTUYORSUNUZ. SON BİLİMSEL BULUŞLARDAN HABERLİ OLMAK İÇİN UĞRAŞIYORUM...
YA KENDİMDEN SÖZ ETMEK İSTEĞİM YOK- SA...
BEŞ SANİYE ÖNCE PEK DALGINDI... ŞİMDİ ÖF- KEYE KA- PILDI...

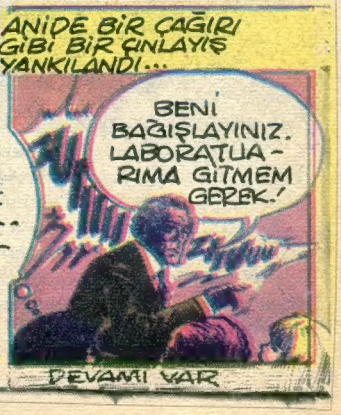
ANİDE BİR ÇAĞIRI GİBİ BİR ÇINLAYIŞ YANKILANDI...
BENİ BAĞIŞLAYINIZ. LABORATUA- RIMA GİTMEM GEREK!
DEVAMI VAR

1. Albert Schweitzer Yukarı Alsas'ta Kayserberg'de doğmuştu. Babası papazdı. 1875 yılında Albert altı aylıkken bütün aile Günsbach'a yerleşmeye gitti. Genç çocuk, aşırı bir müzik ve tabiat sevgisi olan bir aile içinde yetişti. Albert ilk önce beş yaşındayken piyano çalmaya, sonra da sekiz yaşındayken org çalmaya başladı. Sonradan şaşırtıcı hayatının en büyük aşkı oldu bu alet. Albert hülyalı bir çocuktu. Bilinmeyenden korkardı hep. Okulda öğrenmek için çok az bir çaba gösterdi.

2. Kilise ve dinle ilgili herşey onu çok fazla etkilerdi. Büyüdükçe, yavaş yavaş daha fazla çaba göstererek çalışmaya başladı. Tarih ve şiir giderek belli başlı iki merakı haline geldi. Mezuniyet imtihanları gelip çattığında, birden diğer arkadaşlarının aksine giyecek siyah bir takım elbisesinin olmadığını farketti ... İmtihanlarda siyah takım giymek gelenekti. Bu yüzden amcasından bir pantolon ödünç aldı ve eski bir redingotla onu giydi. Fakat hiçbiri üzerine göre değildi. Kıyafeti arkadaşları arasında alay konusu olmuştu. Fakat Schweitzer bütün kahkahalara hiç mi hiç aldırmadı ve tarih imtihanında üstün başarı göstererek en yüksek notu aldı.

3. Albert Schweitzer org için epey besteler yaptı. En çok Bach ile Handel'in org için yapılmış bestelerini severdi. Çalıştığı bütün süre içinde org çalmaya devam etti ve 1894'de askerliğinden sonra Berlin ve Paris'te Sarbon'da felsefe ve müzik okudu. 1902 yılında Strasbourg Üniversitesinde ilâhiyat doçenti oldu. İşte bu süre içinde Hıristiyanlığın ta derinlerine kadar indi. 1904'de Kongo'da işçi kıtlığı olduğunu bir yerlerden okudu. Schweitzer hayatını Afrika'ya adamaya karar verdi.

4. Bütün bunlardan başka tıbla da ilgilendi çünkü hastaları iyileştirmek için fazla istek olacağını biliyordu. En son olarak tıpla ilgili misyoner olmaya karar verdi. Orgcu olarak ünü her tarafa yayılmaya başlamıştı. Arkadaşları, eğer kendisini Afrika'ya gömerse bu kabiliyetini kaybedeceğinden korkuyorlardı. Fakat bir kere gitmeye karar vermişti Albert ve karşılığında hiçbir ücret de istemiyordu. Nasıl olsa kitaplarından ve müziğinden gelen kazanç onu geçindirebiliyordu. 1912'de Hélène Bresslau ile evlendi ve 1913'de Afrika'ya hareket ettiler. Lambaréné'de görevlerinin bulunduğu istasyona vardılar.

SCHWEITZER

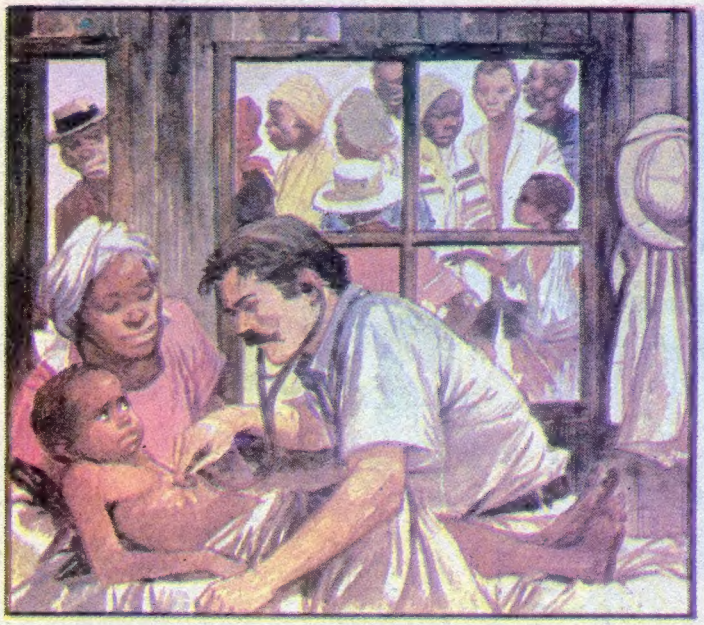

5. Lambaréné, balta girmemiş ormanda tek açık kalan yerdi. Çok fazla sıcak ve buğuluydu. Her taraf sineklerle, böceklerle kaplıydı. Albert Schweitzer ve karısı birçok hasta yerlinin tedavi beklediklerini gördü. Çalışmaya hemen başladı. Tavukların beslendiği bir evi kendine tedavi yeri yaptı ve hangi şartlar altında nasıl çalıştığını Avrupalı bir doktor görmüş olsaydı şaşardı. Fakat Lambaréné bu üstün kabiliyetli adamın hayatının yeri oldu ve çok geçmeden orası şaşılacak derecede gelişti. Hastalar için kulübeler yapıldı, sık ormanlar arasında meyve ve sebze yetiştirebilmek için alanlar açıldı.

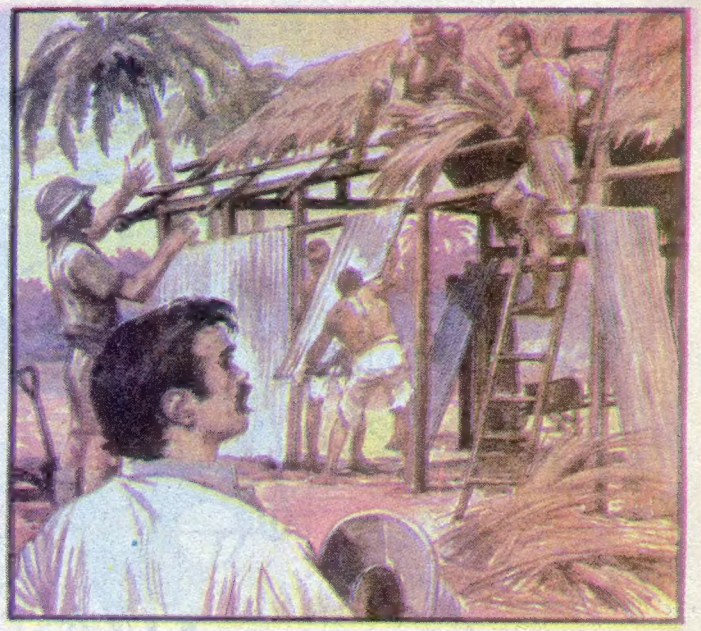

6. Albert'e ve kurduğu özel kurula yardım etmek için bütün dünyadan fazla sayıda doktorlarla hemşireler geldiler, uzun süre orada kaldılar. Zaman zaman Albert Schweitzer Avrupa'ya geri dönüp çeşitli şehirlerde org konserleri veriyordu. Kurulun yürüyebilmesi için bu konserlerden elde edeceği kazanca ihtiyacı vardı. Yavaş yavaş yıllar geçtikçe Lambaréné iyice gelişmeye başladı. Yeni bir ameliyathane, laboratuvar ve dispanser kurdular. Bütün bunlar doktorun yönetimi altında yerliler tarafından yapılıyordu. Albert Schweitzer, yerlileri hiçbir zaman Avrupalıların yaşayış tarzlarına uymalarına zorlamadı, ama sert ve hoşgörüsüzdü.

7. Schweitzer'a her taraftan onurlar yığılıyordu. 1948'de légion d'Honneur nişanı aldı. Üniversitelerden bir yığın onur nişanları aldı. 1953'de Barış Nobel ödülünü kazandı. 1953'de üstünlük nişanı verildi. Zaman zaman Avrupa'ya dönüyordu ama her seferinde sevgili Lambaréné'nine dönmeye hevesliydi. Ormanın kuşları ve canavarlarının hepsi arkadaşlarıydı. Yıllarca bir pelikan hep onu izledi, hiç peşini bırakmadı. Keçiler, kediler ve ceylânlar hep onun yanındaydılar.

8. Schweitzer, iyinin, acımayı bilmek, diğerlerine yardım etmek ve onları ıstıraptan kurtarmak olduğunu yazdı. Kötünün ise acımayı bilmemek, çeşitli varlıklarla ilgilenmemek, onların acı çekmesine ve ölmesine sebep olmak olduğunu söyledi. Aşırı çalışmasına ve çok yorulmasına rağmen Albert Schweitzer doksan yaşına kadar yaşadı. 5 Eylül 1965'de Lambaréné'de öldü. Birçok kimseler onunla aynı fikirde olmadıkları halde Schweitzer bütün hayatı boyunca insanlara hizmet etti. Lambaréné'deki kurul kendisi gibi hayatlarını adayan asistanları tarafından yönetilmeye devam etti.

eğlenceli bulmacalar

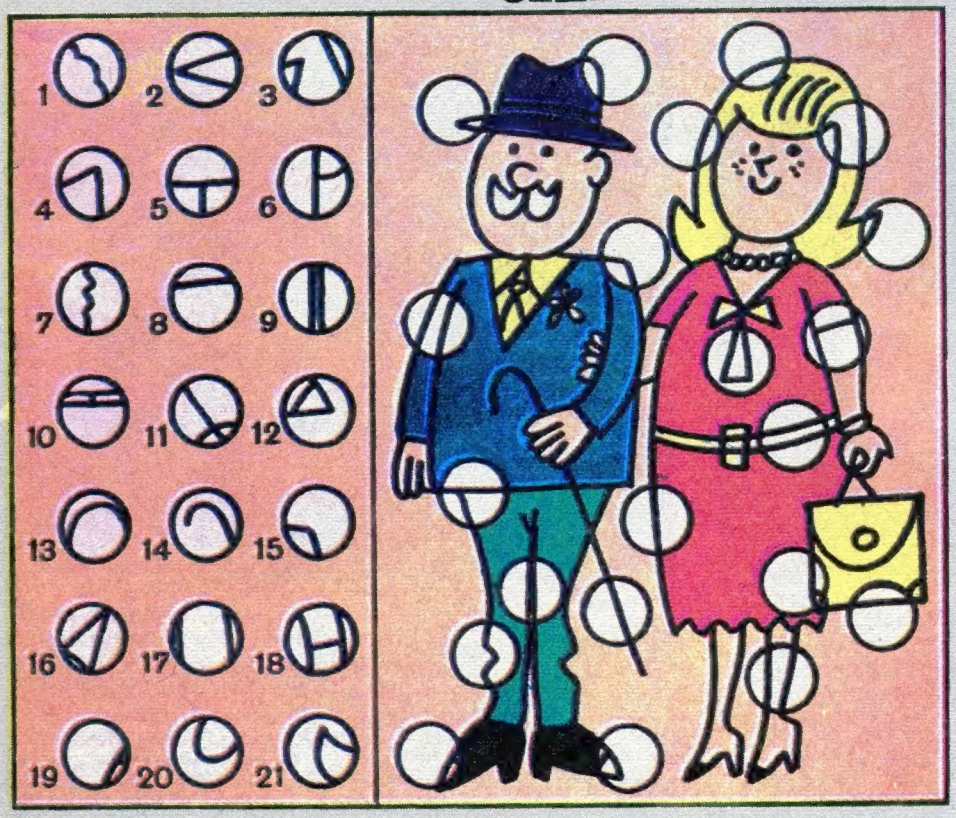

HANGİLERİ / SOLDAKİ NUMARALI ÖZELLİKLERDEN HANGİLERİ SAĞDAKİ RESİMDE MEVCUTTUR ?

RESSAMIN HATASI/ Ağacın kesilmesinden hemen sonra bu resmi çizen ressam bir büyük hata yapmıştır.
Ressamın hatası nedir ?

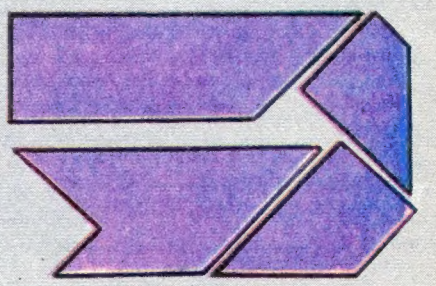

Gördüğünüz bu 4 şekli bir kâğıda kopya ederek kesin ve (T) harfi meydana getirin.

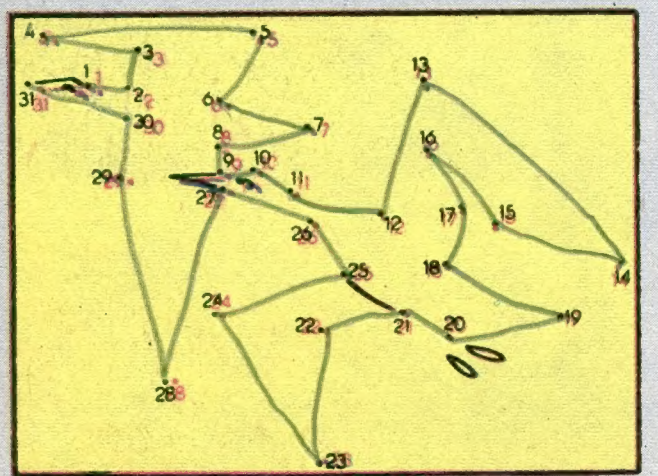

NUMARALI NOKTALARI, 1'den 31'e kadar birleştirirseniz güzel bir resim çıkar ortaya.

Noktalı yerleri boyayın, bakalım ne çıkacak ?

CEVAPLAR:

HANGİLERİ? / Her iki resimde bulunan özellikler şunlardır. (8-15-19) numaralı parçalar. 8 - Kadının çantasının alt kısmı. 15-Adamın sol omuzu. 19-Adamın sağ pabucunun ucu. ● Ağaçın kökünde 8, kesilenin dibinde 6 daire var.